

S Fredericou Anrebri – účastnicí MR, IPO3, SchH3, ZVV1, IPOV, FPr3, neg., VD, 2. tř. 5CVQ1/P

O psích osobnostech

Renata Machová rozhodně patří k nejvýraznějším ženám české kynologie. Úspěšná chovatelka, závodnice, rozhodčí. Věčně usměvavá s neutuchající energií a ovčákem po boku. Jaká vlastně je ve skutečnosti? Pojďme přijmout pozvání do jejího světa...

Německý ovčák je plemeno, které vás doprovází doslova od dětských let, a stejně tak mu jste věrná vy – proč?

Pro mě je ideální pro výcvik i chov. Navíc se mně ještě jako plemeno líbí. Uchvátil mě už jako malou holku.

Přes výcvik jste se vlastně dostala k chovu tohoto plemene. Zavzpomínáte a představíte nám své nezapomenutelné psy, kterých jste ve své chovatelské stanici použila či kteří z ní vzešli?

Zakladatelkou chovatelské stanice Anrebri byla Britta z Knihovského údolí (1984 – 1995), můj první německý ovčák. Nikdy nezapomenu na tu chvíli, kdy jsem přijela ze školního lyžařského výcviku (psal se rok 1984) a v kuchyni na zemi leželo malé chlupaté psí klubičko, které mně rodiče koupili. Vůbec netušili, co tím způsobili. S touto fenou jsem složila ZVV3, IPO3, ZPO2, OP1, ZPP2, účastnila jsem se mistrovství mládeže a přeboru BVK. Uchoвила jsem ji ještě jako nezletilá, proto zpočátku majitelem chovatelské stanice byla moje maminka. CHS byla založena v roce 1987, ale první vrh byl odchován až v roce 1988. V tuto dobu se mně začalo „zdát“, že jeden pes je málo. Vybrala jsem kasičku a koupila jsem si roční polosestru Britty – Citu z Knihovského údolí (1986 – 1999). Britta i Cita se v mém chovu prosadily nejvíce a dodnes jsou v rodokmenech mnoha chovných a úspěšných psů.

Synové Britty

Britta je matkou Matěje a Majka Anrebri. Matěj byl chovný (VD, neg., 5Y5/55 1 tř.) a byl úspěšným reprezentantem Slovenska. Zvítězil na CACITu ve Vrbové dle IPO3 (100 bodů poslušnost, 97 obrana). Několikrát byl mistrem Slovenska ve výkonu a účastníkem mistrovství světa ve Finsku (15. místo). V chovu se prezentoval minimálně, zanechal pouze syna – Breda Forivet, který později taktéž soutěžil na mistrovství SR a světa. Dcera Matěje – fenka Aja Jur-Fia později odchovávala vrh v mé CHS. Její syn Nkoubo Anrebri složil IPO3 a soutěžil ve Švýcarsku.

Někteří tvrdí, že chov německého ovčáka se vydal špatným směrem – spáditá zád znemožňuje kvalitní a vydatný pohyb, exteriér (včetně barvy) byl povýšen nad povahu, a tak prý už není, co býval. Druhý tábor je přesvědčen, že je nadále kvalitním pracovním psem...

Cita z Knihovského údolí – 13,5 let

Majk Anreabri byl náš pes a s ním závodil manžel 3x na mistrovství ČR. Majk je otec pro mě nejcennějšího a nejúspěšnějšího psa – Frankieho Anreabri (1998 – 2010).

Frankie je jediný vlkošedý pes v historii chovu NO v ČR, který byl účastníkem mistrovství ve výkonu a zároveň měl titul Interšampion! Několikrát si zahrál ve filmu spolu s Doksym, například v hororovém filmu Hostel II. Musel plnit náročné úkoly, jako zadržení na manžetu ve výťahu, na vysokém lešení po tmě ve strašidelných prostorách Barrandova, kde jsme se báli i my. Prostě pro obranu a žrádlo by dělal cokoliv. Na takového psa nikdy nezapomenou a jen těžko ho někdo nahradí. Frankie byl pes, který měl větší srdce, nežli si kdokoli dokáže představit. Majk je také otcem dalšího mého

Britta z Knihovského údolí – 1986

psa Doksyho Bady-Ron (1997 – 2009), se kterým jsem složila ZVV3, IPO3, SchH3, FH1, SchHA. Byla jsem s ním 7x na mistrovství IPO. Frankie i Doksy splňovali podmínky pro zadání titulu Universalsieger, neboť se pravidelně účastnili nejen mistrovství, ale i nejruznějších výstav, ale hlavně se prezentovali na klubových výstavách vítězů ze známou „výborný“.

V dobách totality byl typ německého ovčáka u nás v ČR jeden, protože ani jiný být nemohl.

Cita a její dcery

V roce 1989 jsem uchovala Citu z Knihovského údolí, začala jsem chovat i na ní. Ze spojení Bob Cega a Cita vzešla Káťa Anreabri (ZVV3, IPO1, neg.). Ta se stala matkou známého Arna od Vlašimské brány, se kterým Standa Kubant úspěšně soutěžil na mistrovství světa (vicemistr světa). Arnův syn Hirohito Vikar byl účastníkem mistrovství, stejně jako Arno z Holýkova. Ozy Barnero, účastník mistrovství světa, je zase syn Hirohita... Dáša, Darka, Dina od Vlašimské brány, účastnice mistrovství, jsou tedy vnučky naší City. V mé CHS se Cita prosadila především vrhem s Omarem z Blatenského zámku. Chasanta Anreabri, dcera Omara a City, byla další fena, se kterou jsem složila IPO3, ZVV1, OP1. Nadále jsem ji používala jen na chov. Chasanta byla velmi dominantní a výcvik s ní byl náročný. Nebylo v mých silách ji „přepřát“ a dosáhnout s ní vyšších úspěchů na závodech. Chasanta je matkou Yorka Anreabri, se kterým byl manžel 5x na mistrovství ČR IPO

a FH2, zvítězil na CACITu ve Vrbové a měl složené zkoušky IPO3, SchH3, ZPS1. K dalším úspěchům Yorka patří 3. místo na CACIT Kežmarok, 3. místo na mistrovství MSKS, 4. místo na mistrovství ČKNO. Mezi úspěšné odchovy Chasanty Anreabri (dcery City) patří Rene Anreabri – mistr Slovenska ve výkonu a několikrát účastník mistrovství Ameriky. Sestra Renka se účastnila mistrovství Slovenska. Oba měli složené zkoušky IPO3, SchH3.

Frankie Anreabri (1998 – 2010) – 6x účastník mistrovství ve výkonu, Interšampion, Veteránšampion, Šamp. SR, ČR, 2x BOB, 3x CACIB, R. CACIB, 4x CAC, účastník CACIT, IPO3, SchH3, ZVV1, FH1, ZPS1, SchHA, FPr1, neg., 1. tř. chovnosti, 5VQ1/1P

V Čechách působili ještě dva synové Chasanty – Warkos Anreabri, IPO3, ZVV1, účast MR a Wendelín Anreabri, který s Patrikem Heinzkem složil ZVV3, IPO3, SchH3, ZPS1, OP1 a byl několikrát na mistrovství ČR. Po nějakém čase jsem byla nucena Chasantu prodat na Slovensko, kde ji nadále používali na chov a kde dožila. Její syn Damien Plavno působil jako krycí pes na Slovensku.

Britta z Knihovského údolí – 1985

Holky nejen na výstavě

Rok po revoluci jsem si koupila svou první fenu takzvané výstavní linie – Dejzi Mikor. Její dcery Faraa a Flérina (otec Vilo v. Arminius) byly výborné, negativní v 1 tř. chovnosti, ale v chovu se dále neprosadily. V roce 1992 jsem si půjčila od Marty Batelkové fenu Rera Benátecká vinice – výborná, neg., ZVV2, ZLP1. S Daxem v. Kaibach porodila dvě feny, které obě působily v mé chovné stanici. Byla to Líza Anrebrí – později ZVV2, SchH3, ZPO1, IPO1, neg., výborná na KVV, 1. tř. 5CJX1/P, a Lima Anrebrí – výborná, 3x Vítěz třídy, ZVV1, neg. Lima bohužel po prvním vrhu uhynula. Nechala jsem si její dceru Terezku Anrebrí, se kterou jsem se věnovala výstavám – byla několikrát oceněna jako výborná na klubové výstavě (nejlépe V5), dalšími jejími tituly byl CAC, res. CACIB a 4x Vítěz třídy. Terezka i výborně cvičila, složily jsme spolu IPO3, SchH2, ZVV1, SchHA. Dožila se u nás deseti let. Nejznámější její dcera je Tequilla Anrebrí (zakladatelka chov. st. z Gargamellu), která měla složenno ZVV1, IPO3, SchH3, SchHA, BH, FPr1 a ZPS1. V Mexiku získala titul Universalsieger Mexiko (účastnila se mexického mistrovství a hlavní mexické výstavy), v ČR byla účastníkem výběrových závodů, na klubové výstavě vítězí oceněna jako výborná a vedle toho měla řadu titulů CAC, CACIB, BOB, Šampion SR, ČR, CWC. Xandi Anrebrí, chovný syn Terezky a Torra Hartis, se úspěšně účastnil KVV se známou výbornou a získal rovněž CAC, CACIB, Šampion SR a ČR.

Další mojí „výstavní“ fenou byla Júlíe Anrebrí (1998 – 2006), dcera Franzi v. Schmolderpark a Nera Dolmina. S Juličou jsme se věnovaly pře-

S manželem Jiřím Machem na MR v roce 2002

devším výstavám, získala řadu titulů CAC, CACIB, BOB, BIG, BIS, Šampion ČR, Oblastní vítěz a samozřejmě byla představena na KVV, kde získala známku výborná. Nejúspěšnější dcerou Júlíe je dosavadní moje fena Lada Anrebrí, kterou jsme prezentovali na řadě výstav mezinárodního i krajského typu a oceněna byla titulem CAJC, CAC, CACIB, res. CAC, Krajský vítěz, Vítěz třídy a výborná 3 KVV 2007.

Někteří tvrdí, že chov německého ovčáka se vydal špatným směrem – spádité záď znemožňuje kvalitní a vydatný pohyb, exteriér (včetně

barvy) byl povýšen nad povahu, a tak prý už není, co býval. Druhý tábor je přesvědčen, že je nadále kvalitním pracovním psem...

V dobách totality byl typ německého ovčáka u nás v ČR jeden, protože ani jiný být nemohl. Jen málokdo se dostal za hranice, směr západ, aby mohl nakrýt fenu nebo importovat zvíře. Lidem nezbylo než vystavovat co měli a s tím i cvičit. Nebyl výjimkou pes, vítěz výstav se zkouškou ZVV3. Ale i tenkrát, z mého pohledu, už jakési rozdělení tu v uvozovkách bylo. Největší rozdělení na výstavní a pracovní linie přišlo po revoluci, kdy začali pro chovatele možnosti jezdit křít za hranice. V Německu toto rozdělení bylo vždy, ale jen málokdo si to uvědomuje. Německý ovčák se dělí na pracovní a výstavní od té doby, co se tak dělí jeho majitelé. Někteří upřednostňují výstavu a soustředí svůj chov tímto směrem mnohdy bez ohledu na povahu. Druzí naopak. V neposlední řadě směr chovu určuje země původu, to znamená Německo, a od toho se vše odvíjí.

Jaké psy dnes máte doma a kam v chovu směřujete, resp. jaké jsou vaše cíle?

V současné době máme potomky výše zmíněných psů a fen. Uvedu jen ty nejdůležitější. Z výstavní linie Lada Anrebrí a její dcera Bailey, čerstvě uchovenná (otec Kwantum v. Kloostromor). Z pracovní linie chovám na dceři Frankieho – Frederice Anrebrí, se kterou jsem byla v roce 2009 na mistrovství ČKNO. Složený má zkoušky ZVV1, IPO3, FPr3, IPOV, neg., 5CVQ1/P. Další mojí závodní fenou je vnučka Frankieho – Kerolain Anrebrí (dcera Eluteho v. d. Mohnwiese

Frankie Anrebrí

Frankie byl typický představitel psa, který splňoval mé představy o německém ovčákoví. Zvládal dobře stres, cestování, mnohdy velmi náročný výcvik a soutěže. Tam vždy zaujal svou tvrdou a nekompromisní obranou, a to až do vysokého věku. Zároveň se ale bez problémů prezentoval na mnoha výstavách. Jeho předností byl výraz, tmavá barva, mohutná hlava, silná kostra a stále pozorný projev. Pan pes, kterého člověk potká jednou za život. Můj Frankie...

a Emilky Anrebri – ZVV3, IPO3, ZPO2, ZPS1), se kterou jsem v roce 2010 byla na mistrovství MSKS na 5. místě a na VZ MSKS předvedla nejlepší obranu. Celkem startovala na mistrovství 2x a složila zkoušky IPO3, FPr2, ZVV1, je výborná, negativní, 5JVQ1/P – 1. třída. Manžel má bratra Frederici, Francesca Anrebri, se kterým startoval 4x na mistrovství a složil s ním devět zkoušek. V minulých dvou letech se účastnil klubové výstavy vítězů se známou výbornou. Na další zkoušky a soutěže připravujeme syna Frankieho – Macky Anrebri (z časových důvodů má bohužel jen ZVV1, FPr3, neg., 1. tř. 5CVQ1/P – výborný na le-

tošni KVV) a mladého psa, pravnuka Frankieho – Tobiáše Anrebri, který již má složeny zkoušky IPO3, FPr2, ZZO, BH, negativní, výborný, 1. třída. Tobiáš je synem legendárního Javira Talka Mar-da – mistra Německa a vnukem Eluteho v. d. Mohnwiese – BSP. Jeho rodokmen je ze dvou třetin německý a věřím, že bude přínosem v chovu.

Jaké mám cíle?

Nezanedbávat rodinu, zůstat pořád člověkem, poskytovat psům vše, co potřebují, a nezláznit se z toho všeho. Co se ale chovu týče, chtěla bych nadále chovat psy užitkové jak pro

výcvik, tak pro prezentaci na výstavách. Neuznávám spojování výstavních a pracovních linií, ale myslím, že i mezi pracovními psy lze najít dobré psy v povaze a zároveň typické představitele NO, s dobrou hlavou a silou kostry, pevným hřbetem a eventuálně sytým pigmentem. Mám ráda vše-

A na MR 2010. Renata coby rozhodčí (povšimněte si deštníku) a Jirka coby figurant.

stranně užitkové psy, se kterými mohu jeden víkend soutěžit na MR a druhý víkend se se ctí zúčastnit klubové výstavy. Mám ráda tmavé velké psy s duchapřítomným výrazem, kteří mají svůj názor, mají pevné nervy, jsou na obraně důrazní, snesou zátěž, dobře se vyrovnávají se stresem, dokáží být výborným společníkem a zároveň rádi pracují a jsou spolehliví. A hlavně psy, kteří jsou osobnostmi. Odchov takových psů je mým cílem. Psů, kteří jsou mimo toho všeho ještě zdraví, což je nejdůležitější pro chov i výkon.

Stanislava Jansová ■

Foto: archiv R. Machové

**Pokračování
příště**